

Gylsboa hoide ett ställe som ligga saa grant, Dää ha da fötts
menna stjåna da ä dau nõt som är sant.

Nau oin tänka tebaga komma oin bara hu da baista, vi hade ölle
rolet å en tyite solena sken fa da maista.

Vi bodde pau kantena au ett djupt berg, Da ölla stoinana hade
svauta färg. Dää borade då håll å sprängde mä krut å dynamid,
sin asade då opp stoinana bid aitte bid.

Vaura förfäder finge fara illa slida å gno, da ble te lide maad å sa
att då hade nönstans å bo.

Natuan kring berjahålen va val inte sa grön å grann, men nu ä ju
ölla hålen fulla me vann. Da fanns inga fritidspedagåga som sa
te oss hö vi skolle göra, men va inte nåe ve berget å leg da finge
vi ölle höra.

Vi leite gömme å datten å kröbe pau skrotteppanas kanta,
skrappte knoana saa en hade behövt vanta.

Vaura legstue fada^mnaista i ett gammalt stoinjåa lau, då bagte vi
fina joakaga mä maskrosblomma pau.

Nau kulpåsen kom fram dau va da vaua, vi fröse om nävana för
loften va fa da maista rätt sau raua.

Skolbuss å fad^mtjänst da veste vi inte hö va, skolle en nonstans sa
finge en antingen cykla ella gau

Gylsboa val blan då faste som invadrare feck, Da va sa
spännande nau vi opp te villan geck. Då satte oin kua pau oitt
lastbilsflag sin akte

Tyskana te häggelt dää bag.

Hua silla Alfreden finansa jeck i hoba da kan val ingen fastau,
Oin peng te hau onge, sin kom da oin katt frau hau vra

Pau Söndan skolle vi te söndaskolena gau då öllra finaste
söndaskläana hade vi tat pau. Da va da Vanga-Nessen som sau
te sa vi kom in o kom ud sin sprang vi in pau kafet å köpte

karamella i oin strud Nå ve stationen va da meet en konne hitta
pau Da va ju rolet å bara så nau tågen skolle gau I Ubbaboa
skole då skolle vi lära oss laisa å regna, men nåa Helfrida
Började stampa å skriga dau konne käftana blegna.

Hö en sin joa pau rastana spelade ingen roll,, Dägana hoppade
hage å herana spakade boll.

Men ändau kan da komma frau yvenen en stänk, nau en tänka
pau examensblommana en hade pau hau bänk.

Nau ölla va samlade skolle vi sjunga den blomstati nu komma,
Konne en sin inte ölla frauana sa kände en se rätt sa domma.
Vaura läxböga hade vi i oin vanlia påse, som en aasade aitte oss
Tväsöva Pin-Svens måse.
Skolle vi sin cykla behövde en aldri byda fil, mötte en nön sa va
da Hölins haista ella Axel Bengtssons bil

I storskolena däa skolle Torsten Karlsson lära oss å veda hut,
Da va nack inte nön som va stjoja nau da to slut.
Oin gang hauannan maunad nau vi skolle bli roina,,I oina baile
pau köksgålet däa feck en stöppa nå bägge boina.
Nau vi sin va kriminella å gjoa nöt redet domt, dau pallade vi
aibel frau nön annans tomt.
Sin hartsade vi pau fönstan da va ju mä rätt sa lett, sin såde vi i
boskana å grinade sa brett.
I affärn däa köpte vi cigaretter å försöite lära oss å röga,
Oit par troi halbloss sin finge vi aitte annen söga.
Nau vi sin skolle böja laisa fa prästen, va da te Lönsboa vi finge
ta

Seda i kökena hau sända da tyte vi inte va sa bra.

Hellberg å Tegberg joa säkat sa gött då konne å moinade väl,
Men inte va da sa men gudstro då feck i vauran själ.
Da va inte sa laitt å seda i kökena onne gudskänsten å va helt
töst, Men aitteöd geck vi in pau Vedins kafe å spelte nönna
skivor som tröst.

Va da nön som sau klämta Tilda sa trodde nack hon hade fautt
fnatt

När hon kom mä ölla sina tjortla å kappa pau hut fast oin sjal sin
en hatt, aitteöd kom Maka Olofen å stöltade pau han asade
födana aitte se nau han skolla gau.

Nau nön ble sjuga dau ryckte sjukvården ut mä väldig faat
Lövgren körde droskan , dokta Persson mä sin unikabox sin va
da mista klaat.

Nau en skolle gau ud å aida va da inte sa menna ställen å väila
pau

Ble en ret solten va da te korva Svens lue en finge gau
Päagröden va goada pau ret gammeldas vis, koven steite han
pau oin vanlia gasolspis.

Nau vi skolle roa oss va da för da maista biografen som jällde
Dää bag sad Knappa Broan skreg stampade å skällde
Da fanns rätt sa nenna afärer å väila pau, men va da nöt speciellt
sa va da te Rävakallen en feck gau.

Da va SkallaLillyn som satte fart pau Lönsboas lille by, ja hon
feck hoile Örkened te å börja sy. Då började sy västa oppe i
Linbergs gamle fabrik. Nau sin Junex byggdes ble dau inte
Lönsboa se lik.

Da kom fölk fru ölla haull som skolle börja jobba, sa byggden
späddes dau opp me bade kärringar å gobba. Sa vest försöjte vi
mä bade datt men oin lycklia barndom ha vi val ändau hatt. Öd vi
ha träffats här----

LAILA LARSSON